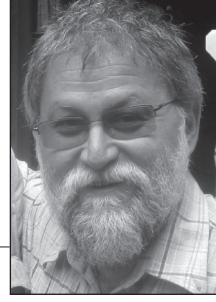

Matematik Dünyası'ndan

md@math.bilgi.edu.tr

2007'nin 15 Nisanı'ydı ilk kazmayı vurduğumuzda. Arsayı satın aldığımızda içine adım atılamıyorduk, öylesine terkedilmişti.

Bir idealin peşine düştük. Gözümüz mü körelmişti, aklımızı mı yitirmiştik, izanımızı mı kaybetmiştik, hiç hatırlamıyorum, ama her ne olduysa, gerçekleşmesi imkânsız bir rüyanın peşine düştük.

Üç otuz paradan bir kuruş fazlamız yoktu. Çoğunluğu çoluk çocuk 50 kişilik bir orduyduk. Hadi bizim ruhumuz esir alınmıştı, peki onlara ne oluyordu?

Başımızda da dünyanın en akıllı, en becerikli, en cesur delisi: Sevan Nişanyan.

Plan, program, proje hak getire. Hesap kitap, akıl fikir, yol yordam olsaydı bu işe zaten hiç girişmezdik. Bura derslik, şura koğuş, ora amfi, bura da koğuş, ama bu iki katlı olsun, yok vazgeçtim tek katlı olsun, mutfağı öteye, banyoyu beriye, gerisi de bahçe olsun bari... Tuuu, yolu unuttuk!

Destur istedik vermediler. Destursuz böyle oluyor.

Her yaptığımızı dünya harikası sandık, her yaptığımıza hayran kaldık. Bugün eski fotoğraflara bakıyorum da, meğer ne kadar ilkelmiş Köy o zamanlar! Taşı toprağa ziyaretçilere gösterip önünde secdeye gelmelerini bekliyorduk, öylesine aklımızı yitirmişiz...

Gel zaman, git zaman... Aradan 6 yıl geçti. Köy büyüdü, serpildi, zorluklara, baskılara, cezalara, hükümlere göğüs gerdi, içten ve yalansız dolansız yapılan her iş gibi göz kamaştırıcı bir güzelliğe büründü. Köy'e kütüphane yapma zamanı geldi çattı. Daha önce hiç aklımıza gelmemişti kütüphane!

Küçük, sempatik, davetkâr bir kütüphane... Kütüphane için biçilmiş kaftan olarak nitelendirilebilecek bir bayır vardı. Bayırın üst tarafı tıraşlansın dedim. Kütüphaneye yeter de artar bile... İki gün sonra fikir değiştirip üst tarafı değil, alt tarafı tıraşlansın dedim. Sen misin fikir değiştiren, arkamı döndüğümde tüm bayır baştan aşağı tıraşlanmıştı! Devasa bir kütüphanenin önü geri dönüşü olmayacak biçimde açılmıştı. Sevan Nişanyan tekrar devreye girdi. Başka türlü altından kal-kamazdık.

İki hafta önce devasa kütüphanemiz bitti. Adını Sevan Nişanyan Kütüphanesi koyduk. Ne de olsa o olmasaydı bırakın kütüphaneyi, Köy olmazdı.

Şu anda Felsefe Köyü'nü inşa ediyoruz.

Bilmem farkında mısınız ama Anadolu bir devrim, bir tür rönesans geçiriyor. Yüz yıl süren 1789 Fransız devriminin belki gecikmiş ama çok daha uygar bir versiyonu. Bugünkü sıkıntılar, sorunlar bu kapsamda değerlendirilmeli diye düşünüyorum. Matematik ve Felsefe köyleri de aynı kapsamda ele alınmalı.

Bu Köy, Anadolu rönesansında baş rollerden birini oynayacak. Çok değil, bundan 10-15 yıl kadar sonra, bilimsel konferanslarda bir grup araştırmacı gece yemeğe çıkıp birbirlerine Köy anılarını anlatacaklar. Yaşayan görür!

alınması